

Ik ben op reisen ik versterk mijn IK-KRACHTEN

25 jaar natuurvoedingskundige, ooit gestart als natuurvoedingsconsulent. In 2005 was ik voor het eerst aanwezig bij de jaarvergadering van de vereniging. Als student maakte ik de transformatie mee van 'natuurvoedingsconsulent' naar 'natuurvoedingskundige'. Hoewel de naam nog steeds niet voor iedereen bekend is, draag ik hem met trots.

Op zaterdag 10 mei vierde ik samen met collega's en leden het jubileum. De locatie was de Hoge Born in Wageningen, een zorgboerderij waar de sfeer meteen warm en vertrouwd aanvoelde. Het welkom door Maike Bonthuis, namens de vereniging, brak meteen het ijs. De antroposofische spreuk die de dag opende, gaf een gevoel van thuiskomen en verbinding.

Na een heerlijke taart van Corine Haak volgde een workshop van Maran Kniese over 'IK-krachten' – onze persoonlijke krachtbronnen en hoe die aansluiten bij de waarden van de vereniging. De meditatie bracht me terug naar mijn eerste stappen als natuurvoedingskundige. Toen voelde ik me nog onzeker over mijn kracht en waarde. Inmiddels voel ik me gesterkt en draag ik mijn kernwaarden uit naar klanten en gemeenschap.

Tijdens het delen van onze IK-krachten ontstond een open gesprek. Voor ons groepje stonden 'vertalen' en 'verbinden' centraal. Dit werd gesymboliseerd door een lemniscaat, een teken van interne kracht en externe beweging. Ieder groepje bracht een eigen beeld in, wat uiteindelijk voor een mooie verbinding zorgde.

De lunch, verzorgd door Marion Pluimes en Cathy Verschoor, was een feest van pure smaken. In de zon genoten we van salades en dips die voelden als een warme omhelzing van de aarde.

De middagworkshop door Rosalie Thijssen en Olga Belle ging over temperamenten en natuurkwaliteiten. Het natuurkwaliteitenspel bracht mooie inzichten over onze persoonlijke temperamenten en hoe die zich verhouden tot voeding en bereiding. Hoewel de temperamentenleer voor mij soms te statisch aanvoelt, bracht het waardevolle gesprekken en herkenning teweeg.

We sloten de dag af met een sprankelend proostmoment op de vereniging – een moment van verbinding, diversiteit en gedeelde waarden. De prachtige spreuk van de Hoge Born maakte voor mij de cirkel rond. Daarna volgde een diner vol smaakvolle gerechten, met voor mij als hoogtepunt de stoof van portobello's en de bloemkoolschotel.

Een warm dankjewel aan iedereen die deze dag mogelijk maakte. Het jubileum inspireerde me om de IK-kracht van de vereniging te bundelen in een 'IK-wapen' – een symbool van onze gezamenlijke kracht als natuurvoedingskundigen.

Warme groeten, Ans Goedemans

Met dank voor de foto's van Ellemiek Peek, Marieke Holtus en Suzanne Rotteveel